

CALEA MÂNTUIRII

Săptămânal editat de Centrul de Studii Teologice-Istorice și de Prognoză Pastoral-Misionară al Facultății de Teologie Ortodoxă Arad.
Redactor fondator (1935): Preot Ilarion V. Felea. Apare cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Timotei, Arhiepiscopul Aradului

EDITORIAL

Înaltpreasfințitul Părinte Arhiepiscop Dr. Timotei Seviciu – 35 de ani de arhipăstorire binecuvântată și 10 ani de Arhiepiscopie

Începutul lunii decembrie a fiecărui an, constituie pentru preoțimea și credincioșii Arhiepiscopiei Aradului un moment de bucurie și speranță, întrucât la începutul lunii decembrie, mai precis, în ziua de 2 decembrie 1984 a fost instalat în fruntea Centrului Eparhial al Aradului, vrednicul Părinte duhovnicesc al Eparhiei, în persoana Înaltpreasfințitului Părinte Dr. Timotei Seviciu. Înaltpreasfinția Sa păstorește această de Dumnezeu păzită Eparhie de la extremitatea vestică a României într-o continuitate roditoare, urcând pe scara vredniciei și a împlinirilor până în aceste momente. În acest an, 2019, se împlinesc 35 de ani de înțeleaptă și bogată lucrare pastorală (1984-2019) și 10 ani de când Centrul Eparhial al Aradului a fost ridicat la rangul de Arhiepiscopie (2009-2019). Aceste două evenimente trebuie să fie receptate de către slujitorii și credincioșii acestei străvechi Eparhii cu bucurie, recunoștință și speranță.

Înaltpreasfinția este ierarhul cu cea mai longevivă arhierie dintre membrii Sfântului Sinod al Bisericii noastre.

Semnificațiile celor două momente se cuvin a fi reținute astăzi, a fi analizate și înțelese în contextul realității românești, dar, și al așteptărilor credincioșilor ortodocși români. Câteva aspecte și coordonate se cuvin a fi subliniate cu acest prilej, fără a avea pretenția unei prezentări exhaustive a înțelesurilor celor două evenimente bisericesti majore.

În primul rând, trebuie subliniat de la început faptul, că pe tronul episcopal al Aradului a urcat acum 35 de ani un tânăr ierarh, cu o aleasă și solidă pregătire teologică și culturală, dobândită în școlile teologice din țară și din străinătate. Admiratia și atașamentul față de Sfinții Părinți ai Bisericii l-au făcut pe tânărul teolog de odinioară să se aplece cu pasiune asupra gândirii și teologiei acestor Mari Părinți, dintre care Sfântul Chiril al Alexandriei a ocupat un loc aparte de aprofundare teologică articulată, în cadrul studiilor doctorale ale Înaltpreasfinției Sale, încununând

aceste studii cu teza sa de doctorat referitoare la hristologia Sfântului Chiril al Alexandriei.

În al doilea rând, înarmat cu o asemenea pregătire teologică și culturală, Înaltpreasfinția Sa a venit în fruntea Eparhiei arădene cu conștiința continuării lucrării pastoral-misionare a înaintașilor, dintre care un loc aparte în atenția sa l-au avut ierarhii arădeni de odinioară: Ignatie Papp, Grigorie Comșa, Andrei Magieru, Nicolae Corneanu, Teoctist Arăpașu, Visarion Aștileanu. De la fiecare dintre aceștia a reținut câte ceva important pentru lucrarea sa pastoral-misionară proprie.

În al treilea rând, în desfășurarea acestei misiuni bisericesti, Înaltpreasfinția Sa a pus în lucrare virtuți importante, care i-au creionat profilul său arhieresc spiritual: smerenia, bunătatea, răbdarea, înțelepciunea, echilibrul, speranța etc.

Continuare în pagina 2
Pr. Ioan TULCAN

PREDICA

Cine are urechi de auzit să audă!

Duminica a XVI-a după Rusalii - Pilda talanților

„Zis-a Domnul pilda aceasta: un om oarecare, plecând departe, și-a chemat slugile și le-a încredințat averea sa: unuia i-a dat cinci talanți, altuia doi, altuia unul, fiecăruia după puterea lui, și a plecat. Îndată plecând cel ce primise cinci talanți, a lucrat cu ei și a câștigat alți cinci talanți. De asemenea, și cel cu doi a câștigat încă doi. Iar cel care primise un talant s-a dus, a săpat în pământ și a ascuns argintul stăpânului său. Și după multă vreme a venit și stăpânul acelor slugi și s-a socotit cu ele. Și apropiindu-se cel care primise cinci talanți, a adus alți cinci talanți, zicând: Doamne, cinci talanți mi-ai dat; iată alți cinci talanți am câștigat cu ei. Zisu-i-a stăpânul: Bine, slugă bună și credincioasă, peste puține ai fost credincioasă, peste multe te voi pune; intră întru bucuria domnului tău. Apropiindu-se și cel care primise doi talanți, a zis: Doamne, doi talanți mi-ai dat; iată alți doi talanți am câștigat cu ei. Zisu-i-a stăpânul: Bine, slugă bună și credincioasă, peste puține ai fost credincioasă, peste multe te voi pune; intră întru bucuria domnului tău. Apropiindu-se apoi și cel care primise un talant, a zis: Doamne, te-am știut că ești om aspru, care seceri unde n-ai semănat și aduni de unde n-ai răspândit și, temându-mă, m-am dus de am ascuns talantul tău în pământ; iată, ai ce este al tău. Și răspunzând stăpânul său, i-a zis: Slugă vicleană și leneșă, știai că secer unde n-am semănat și adun de unde n-am răspândit? Se cuvenea deci să dai argintul meu la zarafi și eu, venind, aș fi luat ceea ce este al meu cu dobândă. Așadar, luați de la el talantul și dați-l celui care are zece talanți. Că tot celui ce are i se va da și-i va prisosi, iar de la cel ce nu are se va lua și ceea ce i se pare că are. Iar pe sluga cea netrebnică aruncați-o întru întinericul cel mai din afară. Acolo va fi plângerea și scrâșnirea dinților. Aceștia zicând, a strigat: Cel ce are urechi de auzit, să audă!” (Matei 25, 14-30)

Dreptmăritori creștini și creștine,

Cuvintele prin care se încheie pericopa Evanghelică de astăzi sunt configurate, prin semnul de exclamație finală, ca un semnal de atenționare pentru noi toți. Afirmatia Mântuitorului poate fi socotită, la o lectură superficială, ca superfluă: oricine are urechi și nu are o problema de sănătate, adică nu e surd, aude.

Însă aici, sensul avut în vedere de către Mântuitorul are o nuanță clară. Să deslușim un pic câteva perspective.

Din perspectivă anatomică, funcția organului urechii este identificată în știința medicală cu cea de a detecta sunete. Sunetele produc vibrații ale aerului care ating timpanul. Aceste semnale sunt transmise către creier, undele fiind interpretate aici cu sens. Căci vibrațiile devin concepte, transpuse în cuvinte inteligibile atât pentru persoana care le receptează cât și pentru cel care le-a emis. Mai departe, cuvintele adunate în propoziții capătă valoare, de idei. În acest univers un rol important îl au

educația și cultura. Prin ele, oamenii se pot dezvolta intelectual și emoțional.

Prin urmare, a avea o ureche, o pereche chiar, sănătoasă e extrem de important pentru fiecare om, căci și aceasta face parte din ansamblul funcțiilor așezate de Dumnezeu în om, ca unul dintre acei talanți de care face vorbire și textul evanghelic de astăzi.

Sfântul Nicolae Velimirovici ne aduce cealaltă perspectivă: „Cine are urechi de auzit să audă! Cu aceste cuvinte încheie Domnul tâlcuirea pildei Sale, la fel cum a încheiat pilda însăși după ce a spus-o poporului. Mai mult, a strigat. De două ori a spus aceleași cuvinte, și de amândouă ori a strigat. Striga. De ce? Ca să deștepti auzul lăuntric al surzilor; ca să răsune prin veacuri de-viața-dătoarea înțelepciune și s-o audă toate neamurile până la sfârșitul lumii. Cine are urechi de auzit să audă! striga Prietenul omenirii, Prietenul tuturor celor asupra cărora se reped negrele răpitoare

Continuare în pagina 2

Pr. Filip ALBU

Din sumar

► „Tinerii și tentațiile lumii” – conferința Pr. Ștefan Negreanu la Serile Duhovnicești de la Catedrala Veche
pagina 3, Gabriela Tudosa

► Știri
pagina 4

Inaltpreasfințitul Părinte Arhiepiscop Dr. Timotei Sevciciu – 35 de ani de arhipăstorire binecuvântată și 10 ani de Arhiepiscopie

Urmare din pagina 1

Aceste virtuți au fost asemenea unor vehicule spirituale, pe care s-a înălțat Înaltpreafinția Sa în slujirea lui Dumnezeu, a Bisericii și a oamenilor, în general.

În al patrulea rând, pornind de la aceste câteva premise, menționate mai sus, pronia dumnezeiască a rânduit, ca în timpul păstoririi sale și cu slujirea sa arhierescă să se ajungă la împliniri importante în cadrul Eparhiei arădene, la care înaintașii au privit doar cu speranță. Dintre aceste împliniri, se cuvin a fi evidențiate câteva dintre ele: ridicarea noii Catedrale cu hramul „Sfânta Treime”, a cărei piatră de temelie a fost pusă în anul 1991, fiind târnosită în ziua de 6 decembrie 2008, de către Preafericitul Părinte Patriarh Daniel, iar, în 28 noiembrie 2009 a devenit Catedrala arhiepiscopală a Aradului. Aceasta reprezintă o realizare de culme a păstoririi Înaltpreafinției Sale; rechemarea la viață a școlilor teologice arădene: Facultatea de Teologie Ortodoxă „Ilarion V. Felea” începând din anul 1991 și Seminarul Teologic Ortodox din Arad, începând din anul 1994; revigorarea vieții mănăstirești din Eparhie, mai ales, prin mănăstirile: Hodoș-Bogrog, Arad-Gai, Feredeu-Șiria ș.a.; vizitele pastorale din fiecare duminică și sărbătoare, desfășurate cu o râvnă pilduitoare a ierarhului arădean, arată o atenție pastorală față de toate parohiile și filiile din cuprinsul Eparhiei; preocuparea directă și specială a Înaltpreafinției Sale pentru Catedrala Veche a Aradului, se cuvine a fi menționată cu acest prilej, îngrijindu-se de bunul ei mers și de a promova slujitori bine pregătiți și vrednici, care să slujească aici, continuând o frumoasă tradiție a înaintașilor și în această privință etc.

În al cincilea rând, se cuvine a evidenția și faptul, că în anul 2009 Centrul Eparhial al Aradului a fost ridicat la rangul de Arhiepiscopie, prin grija și binecuvântarea Preafericitului Părinte Patriarh Daniel și a Sfântului Sinod al Bisericii noastre, ca recunoaștere a vechimii și valorii acestui Centru bisericesc din vestul României, dar, și ca o evidențiere a slujirii pline de râvnă sfântă a Înaltpreasfințitului Părinte Arhiepiscop Timotei. Nu mai puțin demn de remarcat este și faptul, că prin această ridicare în rang bisericesc a Eparhiei Aradului s-a dorit a fi un sprijin sporit pentru Întâistătorul Eparhiei, pentru ca împreună cu preoțimea Aradului, avându-i alături pe credincioși, să fie cu toții o mărturie tot mai vie și mai articulată a valorilor credinței ortodoxe în lumea de astăzi. Aceasta, și pentru faptul, că fenomenul secularizării, adică al încercărilor de îndepărtare de Dumnezeu și de Biserică a omului contemporan, să-i fie prezentat cu putere multă de sus, duhul iubitor și plin de jertfelnicie al Bisericii Ortodoxe, care să lumineze, să solidarizeze și să unească energiile creatoare ale credincioșilor.

Din acest prilej binecuvântat, dorim să adresăm Înaltpreafinției Sale multă sănătate, bucurii sfinte și mult spor în ogorul Bisericii lui Iisus Hristos!

Întru mulți, rodnici și binecuvântați ani, Înaltpreasfințite Părinte Arhiepiscop Timotei!

IMNUL NEAMULUI

Veniți, români din larga zare,
Mereu să fim uniți, mereu,
Să făurim o țară mare,
Să placă și lui Dumnezeu!

Și când spre noi veni-vor iară
Vrășmașii care vin și pier,
Noi să fim trăznet ce doboară
Stejari cu fruntea pân-la cer!
Să știe cei ce pradă vor
Că-aici va fi mormântul lor.

Că noi prin munți și văi mănoase,
Pe care ard făclii de maci,
Avem comori de sfinte oase:
Avem strămoși romani și daci!

Trăit-am veacuri de robie;
Strămoșii ne-au fost trași pe roți,
Dar am păstrat a noastră glie
Și vom păstra-o-n viață toți!

Vasile Militaru

Cine are urechi de auzit să audă!

Urmare din pagina 1

ale văzduhului ca asupra unui ogor al nimăului. Striga a primejdie. Striga ca să arate singura, strâmta cale de scăpare din stricăciunea și vâlvătaia lumii. Striga ca să se vadă că aici nu sunt în joc haine, pământuri sau case, ci însăși viața. Nu striga de mânie asupra oamenilor, ci

striga ca o mamă care își vede copiii în primejdie... Și Hristos strigă la oameni, până la sfârșitul veacurilor: Cine are urechi de auzit să audă!“

Prin urmare, fiecare dintre noi are a-și ascuți capacitățile auditive de la nivelul duhovnicesc, prin postirea de tot ceea ce înseamnă *poluarea sonoră* a

unui ev marcat de consumism, egocentrism, secularism și hedonism.

În această direcție, un rol important îl au rugăciunile rostite cu voce tare, ascultarea cuvintelor citite din Sfânta Scriptură, cântarea bisericească, între care se regăsesc colindele.

Durerea omului contemporan

„Poruncă nouă vă dau vouă: „Să vă iubiți unii pe alții, precum v-am iubit și Eu pe voi” (Ioan 18, 37). Domnul a zis: „Tot cel ce este din adevăr ascultă glasul Meu” (Ioan 13, 34).

Mulți sunt astăzi care caută glasul adevărului și cuvânt de întemeiere în Duh și în Adevăr. Poate nu din întâmplare și înnoirea soartei neamului nostru a început cu strigătul „Deșteaptă-te române”. Astăzi, mai mult decât oricând, omenirea încearcă „să-și croiască o altă soartă” anunțându-se până și o *Nouă eră* un *Nou veac* (New Age).

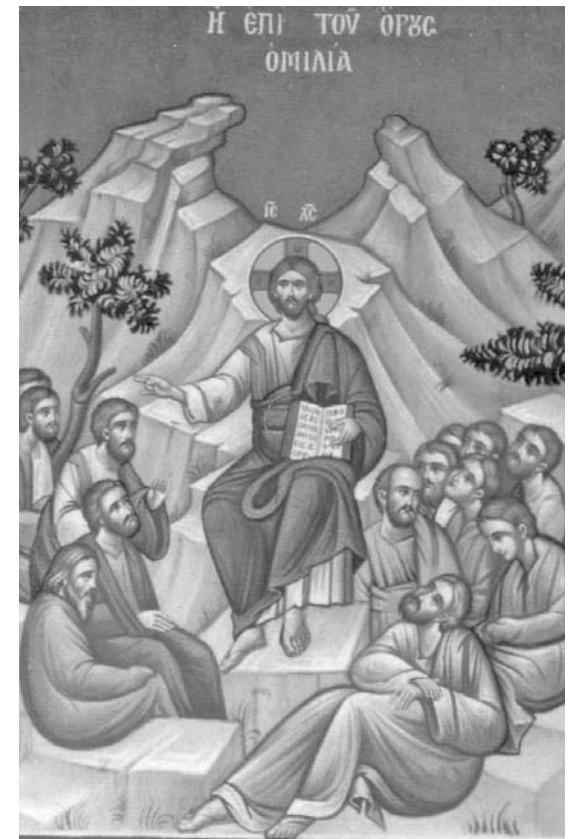
Duhul însă „unde voiește suflă, și glasul lui auzi, dar nu ști de unde vine și unde merge” (Ioan 3, 8). Într-adevăr, unde vom găsi apă proaspătă pentru a ne da putere să punem început nou, bun în curgerea istoriei noastre pământești: la vale sau la revărsarea râului în mare, sau în marea sărată din care nimeni nu se poate adăpa, sau „înapoi la izvoare” unde pururea izvorăște apă nouă, curată, limpede? Iar Izvorul pentru cei care „au iubit arătarea lui Hristos” (2 Timotei 2,4) este acela unde Domnul pentru veșnicie, a înnoit omul, împărțind Apostolilor și celor care erau împreună cu ei, ca niște limbi de foc, Duhul Adevărului, Duh pe care astăzi îl cerem spre înnoire în Sfintele Liturghii și în slujbele noastre bisericești.

În neamul nostru și nu numai, se face simțită și din ce în ce mai puternică, o căutare „cătore izvoare”. Și ar putea părea lucru de mirare, că unii dintre „înnoitorii” veacului nostru să fie sfinții noștri contemporani.

Înnoirea omului, însă, nu constă în forme noi, ci în lucrarea mântuitoare a Duhului, așa cum în vechime nu este alta decât lucrarea păcatului „a stricăciunii” care roade aduce putrezirea conținutului, apoi formele „stricând” viața. Duhul însă, ca Dumnezeu Făcător, poate nu numai înfăptui, ci și înnoi viață, iar El o înnoiește atât lăuntric, ontologic, apoi la nevoie și formele pe care le adaptează, pentru ca viața nouă, proaspătă, adevărată, să își poată găsi loc în condițiile exterioare, istorice (Matei 9, 17; Marcu 2, 22).

Omul creștin, autentic, pe calea acesta al adevărului, are nevoia de a îndeplini menirea dată lui de Dumnezeu, să „devină asemenea cu Dumnezeu” (Facere 1, 8), un om al esenței, nelegat, neimpresionat peste măsură de formele exterioare, căutarea lui a fost întotdeauna către sensul adânc al vieții, care, odată înțeles, și-a pus toată strădania spre a-și atinge țelul: unirea cu Dumnezeu pentru veșnicie, încă de pe pământ, țel către care tinde tot omul chiar dacă nu știe și nu înțelege ce caută de fapt. În toate faptele, frământările, căutările, omul de fapt îl caută pe Dumnezeu.

Astăzi, toate tind să fie fără sens, însă „ceea ce este cu neputință la oameni, este cu putință la Dumnezeu” (Luca 18, 27). Unirea cu Dumnezeu, sau năzuința de a face aceste porunci (ale lui Hristos) să devină una singura lege veșnică a întregii noastre ființe, atât cea vremelnică, cât

și cea veșnică, este adevărata chemare și singura îndreptățită în starea noastră istorică. În aceasta constă și o posibilă slujire sau rol istoric al creștinului botezat.

Omul din experiența proprie, a cunoscut toate stările căderii și tragediile care au urmat, începând cu Adam și Eva, dar și ceva din rugăciunea de răscumpărare din grădina Ghețimani, poate, deci, îndruma sau ajuta pe om în calea mântuirii, ba chiar a devenit un luminător al întregii Biserici, cum istoria nu o data a dovedit. Dar toate acestea cu condiția, și în măsura propriei sale împliniri, din propria nevoință și experiență trăită în Duh și în Adevăr.

Am vorbit despre înnoire. Suntem într-o epocă în care omul prea ușor judecă și trăiește numai după efectele exterioare. Și această judecată și trăire se observă nu numai în nevoință, în biserică, ci în toate domeniile vieții și ale culturii sale, omul modern apărând neputincios de a pătrunde duhul și sensul lucrurilor. Ori Duhul este Cel care face viu „trupul la nimic nu folosește” (Ioan 6, 63). Iar, dacă Duhul lipsește, atunci și forma sa se supune „stricăciunii” de unde și aceste forme noi „moderne”, în artă, în arhitectură, care nu sunt decât chipul dezintegării celor tradiționale sau „firești” uneori până la a nu se mai putea recunoaște, de unde vine zicala românească „Duhul trece, formele rămân”. Mult se vorbește astăzi despre evoluție, ba chiar de progres, iarăși însă fără a observa nici duhul acestora, nici sensul lor, nici către ce evoluăm sau progresăm. Teamă ne este că a venit vremea să ne întoarcem la Duh și la Adevăr.

Alexandra GUNARU

„Tinerii și tentațiile lumii” – conferința Pr. Ștefan Negreanu la Serile Duhovnicești de la Catedrala Veche

În postul binecuvântat al Nașterii Domnului, vineri, 22 noiembrie 2019, în cadrul ciclului de Seri duhovnicești de la Catedrala veche, a avut loc cea de-a XXXVII-a conferință, susținută de Pr. Lect. Univ. Dr. Ștefan Negreanu, profesor de Istoria Bisericii Universale la Facultatea de Teologie Ortodoxă „Ilarion V. Felea” din Arad.

Tema adusă în fața inimilor celor prezenți, „Tinerii și tentațiile lumii” este una extrem de actuală dar și de dureroasă. Totuși, părintele a semănat și nădejde în inimile ascultătorilor, precizând că multitudinea de ispite ale lumii contemporane este și o provocare pentru tineri, ca trecând prin ele și biruindu-le, să ajungă la o înălțime duhovnicească mai mare, la o creștere și o înțelepciune deosebită, după cuvântul Sfântului Apostol Pavel care zice că unde se înmulțește păcatul, prisoșește harul.

Încă dintru început părintele a arătat că situația copiilor și a tinerilor a fost și este o problemă

extrem de importantă și pentru Mântuitorul, de vreme ce dintre cele 3 învieri din morți săvârșite de Dânsul, una vizează o copilă de 12 ani- fiica lui Iair, iar alta un tânăr- fiul văduvei din Nain.

Mântuitorul ne cheamă pe toți să fim ca și prunci căci zice în Evanghelia de la Matei, capitolul 18, „De nu vă veți întoarce și nu veți fi precum pruncii, nu veți intra în împărăția cerurilor.”. Iar părintele Ștefan a explicat lămurit ce au copiii, ce au tinerii care încă nu s-au pervertit, care nu și-au stricat tinerețea lor, încât să ne cheme Mântuitorul pe toți ca să fim ca și ei. E vorba de credință, de smerenie și de dragoste necondiționată, care se grezează pe încredere totală. Dar în măsura în care ne-a descoperit care sunt virtuțile acestea mântuitoare pe care le întrupează copilul, a prezentat și vulnerabilitățile copiilor și de aici mai departe ispitele lor. Căci ușurința cu care merg spre credință poate fi deturnată foarte ușor de viclenia celor mari, copiii putând cădea ușor în

capcana credulității. De asemenea, copiii prin statutul lor, sunt smeriți și se uită la cei mai mari așteptând sfaturile lor și imitându-i. Din păcate aici se află și cealaltă vulnerabilitate a lor, căci neștiind să deosebească binele de rău, copiază în chip firesc și relele, datorită smereniei lor, un rol foarte important avându-l și mediul în care trăiesc.

„Lucrurile sunt atât de serioase și atât de grave, în legătură

cu viață, cu creșterea, cu dezvoltarea copiilor, a tinerilor, cu lumea în sine, încât salvarea copiilor și tinerilor astăzi aproape este imposibilă”, a mai spus Părintele Ștefan, întărindu-și netotușinădejdea că este cu puțință mântuirea și salvarea inocenței și curăției copiilor și tinerilor, după cuvântul Mântuitorului care zice că ceea ce la om este cu neputință, la Dumnezeu este cu puțință.

La finalul întrunirii, Părintele Ștefan Negreanu a răspuns

numeroaselor întrebări puse de credincioșii din public, iar părintele prof. dr. Ioan Tulcan, alături de cei prezenți au mulțumit părintelui Ștefan Negreanu pentru deosebit de bogata prezentare care a mai pus o piatră la temelie mântuirii noastre, a celor care trăim în frământata societate de astăzi.

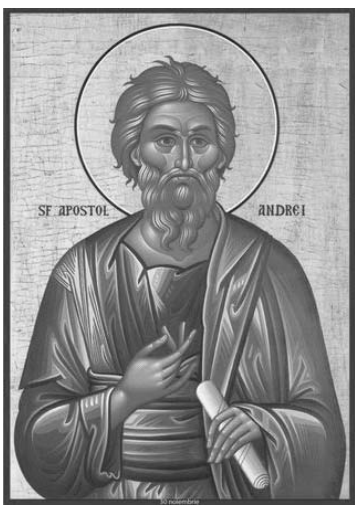
Gabriela TUDOSA

Sfântul Apostol Andrei

Acesta era născut la Betsaida, fecior al unui oarecare Iona evreul, frate al lui Petru, Sfântul Apostol Andrei a fost cel dintâi dintre ucenicii Mântuitorului. A fost mai întâi ucenic al Sfântului Ioan Botezătorul primind învățătura de la acesta că „Iată Mielul lui Dumnezeu cel ce ridică păcatul lumii”, lăsându-l pe el a urmat lui Hristos.

După această a aflat pe fraatele său Petru, care se numea atunci Simon, și a zis către dânsul: Am aflat pe Mesia, Care se tâlmăcește Hristos. N-a zis: „Am aflat un mesia, ci pe Mesia”. Ce va să zică aceasta? A arătat Sfântul Andrei că a cunoscut pe Cel pe Care L-au propovăduit proorocii. „Acela este Iisus”. Pentru aceasta n-a zis că „am aflat un mesia”, adică pe un oarecare Hristos, căci „mesii” și „hristoși” se numeau și împărații iudeilor, pentru că se ungeau cu mir, care era amestecat cu mesa (untdelemn). Dar i-a zis: Am aflat pe Mesia, adică pe Hristosul acela, pe care mai înainte l-au vestit proorocii.

După Pogorârea Sfântului Duh pornind la propovăduirea Sfântului Apostol Andrei i-a căzut sorțul să propovăduiască în toată Bitinia - și se numește Bitinia tot locul cât este în mijloc, de la Scutari care este peste canalul Constantinopolului spre răsărit, ce se numea mai înainte

Hrisopoli, până la Nicomidia și până la Niceea. Și nu numai în Bitinia, ci și în partea Mării Negre, spre partea răsăritului, cu toate locurile și amândouă părțile cele de pe lângă Marea Neagră.

Propovăduind Evanghelia până la ținuturile de lângă Marea Neagră, a ajuns și în țara noastră, în Dobrogea regăsindu-se peștera Sfântului Andrei. Sfântul Andrei întărea pe cei ce credeau în Hristos, îi îmbărbăta spre răbdarea muncilor vremelnice, învățându-i că nu este vrednică nici o muncă a vremii de acum, pe lângă răsplătirea bunătaților celor ce vor să fie.

Martor al Pătimirilor Domnului, a sfârșit ca mucenic, fiind răstignit lângă Corint, așezat pe o cruce în formă de X, cunoscută astăzi drept „Crucea Sfântului Andrei”.

Constantie, a primit în inima să o dorire bună și de suflet folositoare să aducă în Constantinopol moaștele Sfinților Apostoli, ale lui Andrei, Luca și Timotei și să le așeze în biserica Sfinților Apostoli, pe care o zidise tatăl său, marele Constantin. În acea vreme Sfântul Artemie, care a mărturisit credința mai pe urmă, în vremea lui Iulian Paravatul, era domn și augustalie în Alexandria, și pe dânsul l-a socotit vrednic de o slujbă ca aceasta. Deci l-a chemat la sine și i-a poruncit ca unui vrednic, să-i slujească în această lăudată slujbă. Apoi s-a dus Sfântul Artemie și a luat de la Efes moaștele Sfântului Apostol Timotei, pe ale Sfântului Apostol Luca, de la Tivele Beoției, iar de la Paleapatra a luat cinstitele și sfintele moaște ale Sfântului Apostol Andrei.

Și așa le-a adus cu mare cinste la împăratul Constantie în Constantinopol. Iar împăratul primindu-le și cu multă evlavie închinându-se lor, apoi cu dragoste sărutându-le, le-a așezat în prea vestită și luminată biserică a Sfinților Apostoli.

(Viețile Sfinților de peste tot anul, Editura Biserica Ortodoxă, Alexandria, 2003, p. 156)

Adevărul stă în sufletele luminate de cunoștința lui Dumnezeu

Adevărul nu stă în fețe, înfățișări și cuvinte, nici nu se odihnește Dumnezeu în acestea, ci în inimi înfrânte, în duh de smerenie și în suflete luminate de cunoștința lui Dumnezeu. Căci se întâmplă să vedem uneori pe cineva acoperindu-se în afară sub cuvinte și folosindu-se de vorbe smerite față de alții pentru a vâna lauda de la oameni, iar înăuntru e plin de viclenie și de răutate și de ținerea de minte a răului aproapelui; precum se întâmplă uneori să vedem pe cineva luptându-se în afară pentru dreptate prin cuvinte înalte de înțelepciune și ridicându-se împotriva minciunii sau a călcării legilor dumnezeiești, iar înăuntru e plin de cuviință, de smerenie și de dragoste față de aproapele. (...)

Dumnezeu nu privește fața din afară a celor zise sau făcute de noi, ci stările sufletelor și scopul pentru care facem ceva din cele văzute sau zicem ceva din cele cugetate, precum cei ce se deosebesc de cei ce vorbesc sau fac ceva, prin înțelegerea lor văd mai bine înțelesurile cuvintelor și sfârșiturile lucrurilor și-și fac judecăți fără greșală despre ele. „Dar omul ca om caută la față; Dumnezeu însă vede în inimă” (I Regi 16, 7; Psalmi 7, 10)

(Sfântul Simeon Noul Teolog, *Cele 300 de capete despre făptuire*, II, 32-33, în „Filocalia”, vol. VI, traducere din grecește, introducere și note de pr. prof. dr. Dumitru Stăniloae, Editura Humanitas, București, 2004, p. 257-258)

STIRI

PS Părinte Emilian Crișanul a susținut o conferință în cadrul ASCOR Arad

La invitația membrilor filialei A.S.C.O.R. Arad, Preasfințitul Părinte Emilian Crișanul a susținut, luni, 25 noiembrie 2019, în sala festivă a Facultății de Teologie „Ilarion V. Felea”, conferința cu tema: „Tinerii între libertate și dragoste creștină”.

Această conferință face parte din seria celor organizate de A.S.C.O.R. Arad în acest post al Nașterii Mântuitorului și a avut printre invitați pe doamna prorector Codruța Stoica, decanul Facultății de Teologie, Pr. Prof. Dr. Cristinel Ioja, precum și Preacuvioși și Preacucernici Părinți, Preacuvioase Maici, profesori ai Facultății și Seminarului Teologic din Arad.

Preasfinția Sa a dezbătut pe larg anumite aspecte legate de libertatea decizională a omului. Plecând de la exemplul omului primordial vechitestamentar - Adam, libertatea oferită lui de către Dumnezeu și ajungând la liberul arbitru al tinerilor de azi. Totodată, Preasfinția Sa a adus cuvânt de lămurire privitor la influența mass-media asupra concepției tinerilor despre Biserică, credință, nădejde, dragoste și libertate.

Spre finalul cuvântului, Preasfințitul Părinte Emilian a subliniat importanța respectării celor două porunci dumnezeiești: iubirea de Dumnezeu și iubirea de aproapele, importanța Sfintei Spovedanii, a postului și a rugăciunii în viața fiecărui creștin. În partea a doua a conferinței a fost susținut un scurt concert de colinde de către Grupul Psaltic „Sf. Ioan Damaschin”, condus de Pr. Gabriel Streulea, iar mai apoi au fost citite o serie de întrebări venite de la cei prezenți în sală, la care Preasfinția Sa a răspuns cu răbdare și dragoste părintească. Moderatorul conferinței a fost studentul Danciu Gheorghe-Marius, președintele filialei A.S.C.O.R. Arad, care a adresat la final mulțumiri Preasfinției Sale pentru prezență și cuvântul de învățătură.

Slujire Arhierescă și binecuvântare de lucrări în Parohia Groșii Noi

În Duminica a XXX-a după Rusalii, 24 Noiembrie 2019, Înaltpreasfințitul Părinte Timotei, Arhiepiscopul Aradului, a poposit în mijlocul credincioșilor din Parohia Groșii Noi, Protopopiatul Lipova, pentru a binecuvânta lucrările ce s-au făcut pentru înfrumusețarea exteriorului bisericii cu hramul „Sfântul Mare Mucenic Gheorghe”.

Chiriarhul arădean a fost întâmpinat cu multă bucurie de către Părintele Nelu Mercea, protopopul Lipovei, înconjurat de un sobor de preoți, de către oficialitățile prezente: domnul primar Gabriel Faur și doamna Ramona Lile, Rectorul Universității „Aurel Vlaicu” din Arad, de numeroși credincioși ai parohiei, și copii înveșmântați în straie populare.

După aceasta, Înaltpreasfinția Sa, dimpreună cu soborul de slujitori, a oficiat slujba de binecuvântare a lucrărilor de înfrumusețare ce au avut loc la biserica cu hramul „Sfântul Mare Mucenic Gheorghe”, apoi

s-a oficiat Sfânta Liturghie Arhierescă. Din soborul de preoți au făcut parte următorii: Pr. Nelu Mercea, protopopul Lipovei, Arhid. Tiberiu Ardelean – Inspector eparhial, Pr. Gheorghe Bâdea, Pr. Pascu Butar, Pr. Aurelian Popa și Pr. Florea Florin.

Răspunsurile liturgice au fost date de Corul Mixt „Nașterea Domnului” al Parohiei Micalaca Veche II Arad, coordonați de părintele Aurelian Popa.

Cuvântul de învățătură rostit de Înaltpreasfințitul Părinte Timotei a fost intitulat „Păzirea poruncilor” (cf. Col. 3, Luca 18), privind îndemnul Mântuitorului către dregătorul bogat, doritor a dobândi viața veșnică. Acestea sunt cele 10 porunci dumnezeiești sau Decalogul, cele 9 bisericesti, la care se adaugă și sfaturi duhovnicești din partea celor îndreptățiți a le da celor răvniitori a le împlini. Ele trebuie depășite prin strădania spre cele sfinte lucrând nu doar pentru cele trebuitoare vieții obișnuite ci și pentru valorile spirituale ce primesc pecetea veșniciei întărind convingerea de a fi pe calea mântuirii.

La sfârșitul Sfintei Liturghii, preotul paroh Florea Florin a primit din partea Înaltpreasfințitului Părinte Timotei, distincția de sachelar. Acesta a mulțumit ierarhului pentru distincția oferită și pentru părinteasca purtare de grijă pe care o arată față de enoriașii parohiei, precum și soborului de slujitori, oficialităților locale, doamnei Rector Ramona Lile, membrilor Corului Mixt „Nașterea Domnului” credincioșilor din parohie și tuturor celor prezenți la această sărbătoare a satului.

Liturghie Arhierescă la Mănăstirea Ferede, în Duminica a 30-a după Rusalii

În Duminica a XXX-a după Rusalii, 24 noiembrie 2019, Preasfințitul Părinte Emilian Crișanul, Episcop vicar al Arhiepiscopiei Aradului, a săvârșit slujba Sfintei Liturghii la Mănăstirea Ferede, împreună cu un sobor de preoți și diaconi.

În cuvântul de învățătură rostit cu acest prilej, Preasfinția Sa a făcut referire la pericopa evanghelică citită în cadrul Sfintei Liturghii, despre tânărul bogat – păzirea poruncilor (Luca 18, 18-27), îndemnându-i pe credincioși, ca pe lângă păzirea poruncilor, să fie milostivi, să-i iubească pe oameni așa cum sunt ei și să-i ajute la nevoie, mai ales în această perioadă a postului în care ne aflăm cu toții.

La finalul Sfintei Liturghii, Ierarhul a săvârșit o slujbă de pomenire pentru Părintele Florin-Ciprian Țucudean care, după o lungă suferință, săptămâna trecută a trecut la cele veșnice. La slujba de pomenire au participat și soția și fiul părintelui Florin, precum și toți credincioșii, care împreună s-au rugat pentru odihna sufletului său. În ultimii ani ai vieții părintele Florin Țucudean a slujit în această mănăstire.

Părintele Arhimandritul Ilarion Tăucean, starețul mănăstirii, a mulțumit Ierarhului pentru binecuvântarea oferită în această vreme a Postului Nașterii Domnului, precum și tuturor credincioșilor prezenți.

Hramul bisericii istorice a Mănăstirii Hodoș-Bodrog

În ziua praznicului Intrării Maicii Domnului în Biserică, 21 noiembrie 2019, Înaltpreasfințitul Părinte Timotei, Arhiepiscopul Aradului a fost prezent în mijlocul obștii monahale și a pelerinilor de la Mănăstirea Hodoș-Bodrog, pentru a prăzni hramul bisericii celei vechi (1370).

Cu acest prilej binecuvântat, Chiriarhul a săvârșit Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie arhierescă în biserica cea veche a mănăstirii, înconjurat de un sobor de preoți și diaconi. Din sobor au făcut parte: Protos. Grigorie Timiș, starețul mănăstirii, Arhim. Nestor Iovan, Protos. Iustin Popovici, consilier cultural la Centrul Eparhial, Protos. Nicolae Tang, lector universitar la Facultatea de Teologie Ortodoxă din Arad, Arhid. Tiberiu Ardelean, inspector eparhial și alți părinți.

Cuvântul de învățătură rostit de către Înaltpreasfințitul Părinte Timotei (în baza citirilor scripturistice ale praznicului: Evr. 9; Luca 10 și 11), a fost intitulat „Împlinirea făgăduinței”, ca jertfă de Dumnezeu bine primită, adică a celei aduse de Dumnezeieștii Părinți Ioachim și Ana prin închinarea Sfintei Fecioare la templul din Ierusalim spre pregătirea pentru misiunea de a deveni Maică a Fiului lui Dumnezeu. Templul Vechiului Testament în alcătuirea sa prefigurează Biserica Mântuitorului, Trupul Său tainic al cărui Cap este. În acest fel Maica Domnului este și a credincioșilor care alcătuiesc Biserica, călăuzindu-i și ajutându-i pe calea mântuirii.

Răspunsurile liturgice au fost date de obștea mănăstirii. La final, în numele tuturor viețuitorilor și credincioșilor prezenți, părintele stareț Grigorie Timiș, a mulțumit Înaltpreasfinției Sale pentru slujire la hramul bisericii vechi a mănăstirii și pentru toată dragostea și purtarea de grijă față de obștea monahală din această străveche vatră monahală, întregului sobor de slujitori și tuturor credincioșilor pentru participare.

Slujire arhierescă la Schitul Tămand

Joi, 21 noiembrie 2019, cu prilejul praznicului Intrării în biserică a Maicii Domnului, Preasfințitul Părinte Emilian Crișanul, Episcop vicar al Arhiepiscopiei Aradului, a săvârșit Sfânta Liturghie Arhierescă la Schitul Tămand, Protopopiatul Ineu, unde a fost întâmpinat de Părintele Adrian Zaha, protopopul Ineului, maica stareță Serafima Ciorbă, soborul de preoți și obștea monahală de maici, în fața sfintei biserici. Din sobor au făcut parte și Arhid. Mircea Proteasa, consilier economic, Protos. Cleopa, starețul Mănăstirii Portărița, Arhid. Gheorghe Lehaci și alți părinți din vecinătate.

În cuvântul de învățătură adresat celor prezenți, Ierarhul a vorbit despre însemnătatea și istoria acestui praznic așa cum ne sunt prezentate în Sfânta Tradiție a Bisericii. De asemenea, Preasfinția Sa a subliniat faptul că „ziua de astăzi este un praznic de bucurie, de nădejde și preamărirea a Maicii Domnului și a Fiului ei. Fecioara Maria a intrat în Biserică și s-a pregătit pentru a-L naște pe Dumnezeu ca Om”.

Răspunsurile liturgice au fost oferite de Corul de tineri și copii al Parohiei Șilindia, condus de părintele Gabriel Streulea. La sfârșitul Sfintei Liturghii părintele Tiberiu Suciu a mulțumit în numele obștii și monahilor Schitului, Preasfințitului Părinte Emilian Crișanul pentru prezența la Sfânta Liturghie și pentru purtarea de grijă pe care o arată împreună cu conducerea Centrului Eparhial pentru așezământul monahal, celorlalți părinți slujitori și tuturor credincioșilor prezenți.

(Știrile au fost preluate de pe site-urile arhiepiscopiaradului.ro și basilica.ro)

COMITETUL DE REDACȚIE

Președinte de onoare: ÎPS. Dr. TIMOTEI SEVICIU, Arhiepiscop al Aradului
Redactori coordonatori: Pr. IOAN TULCAN, Pr. CRISTINEL IOJA
Secretari de redacție: Pr. ADRIAN MURG, Pr. CAIUS CUȚARU,
SORIN GHEORGHE SĂPLĂCAN
Administrație: Pr. FILIP ALBU, Pr. LUCIAN FARCAȘIU

Articolele și corespondența se trimit pe adresa redacției:

Str. Academia Teologică, nr. 9, Arad
Tel/Fax: 0257-285.855, calea.mantuirii@yahoo.com
Tipărit la Poudique srl Arad.
ISSN: 1582-1951; Preț: 1 leu
Costul unui abonament este de 50 lei anual.